

کوتاه از دیپلماسی

واکنش خطیب‌زاده به بیانیه تروئیکای اروپایی

● **ایلتنا:** سخنگوی وزارت امور خارجه ایران در واکنش به ابراز نگرانی سه کشور اروپایی از استفاده ایران از اورانیوم فلزری اظهار کرد: اورانیوم فلزری کاربردهای صلح‌آمیز نیز دارد و هم‌اکنون برخی کشورها از سوخت مبتنی بر اورانیوم فلزی برای راکتورهای خود استفاده می‌کنند و این موضوع، منافاتی نیز با معاهده عدم اشاعه و تعهدات پادمانی کشورها ندارد. سعید خطیب‌زاده درباره بیانیه اخیر سه کشور اروپایی، گفت: البته بیانیه منتشره، بیانیه مشترک سخنگویان وزارت خارجه‌های این سه کشور بوده و نه بیانیه مشترک وزرای خارجه اما درحسورت همان‌گونه که از سوی سازمان انرژی اتمی نیز اعلام شد، بهره‌برداری از کارخانه تولید اورانیوم فلزی اصفهان مندرج در قانون مجلس شورای اسلامی و تولید سوخت پیشرفته (سیلیساید) برای استفاده در راکتور تحقیقاتی تهران، دو موضوع کاملاً متفاوت از هم هستند. سخنگوی وزارت امورخارجه کشورمان افزود: آنچه آژانس مبادرت به گزارش دهی در مورد آن کرده است، ناظر بر آغاز فعالیت تحقیق و توسعه برای طراحی سوخت پیشرفته‌تری برای راکتور تحقیقاتی تهران تحت عنوان سوخت سیلیساید است که ایران دو سال پیش برنامه آن را به اطلاع آژانس رسانیده و اخیراً نیز اطلاعات طراحی مربوطه را ارائه کرده است. وی با اشاره به اینکه در فرایند تولید سوخت سیلیساید، اورانیوم فلزی یک محصول میانی است، تصریح کرد: پرسشنامه اطلاعات طراحی کارخانه اورانیوم فلزی اصفهان هنوز به آژانس ارائه شده و این اقدام پس از انجام تمهیدات لازم و در مهلت تعیین‌شده در قانون انجام خواهد شد. سخنگوی دستگاه دیپلماسی همچنین با انتقاد از جوسازی‌های بی‌اساس در‌این‌باره، افزود: اورانیوم فلزری کاربردهای صلح‌آمیز نیز دارد و هم‌اکنون برخی کشورها از سوخت مبتنی بر اورانیوم فلزی برای راکتورهای خود استفاده می‌کنند و این موضوع، منافاتی نیز با معاهده عدم اشاعه و تعهدات پادمانی کشورها ندارد. ضمن آنکه این فناوری برای ایران که باید نیازهای بیمارانش خود به رادیوداروها را با بهترین کیفیت تهیه کند، یک الزام است و کاملاً از جنبه‌های بشردوستانه و صلح‌آمیز برخوردار است.

روح‌اله نغعی: فردا صبح به وقت تهران، جو بایدن رئیس‌جمهور آمریکااست. او مثل همه سیاست‌مداران وعده‌هایی به مردمش برای جلب رای و نظرشان داده، اما واقعیت این است که بعد از چهار سال ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، کارزار بایدن برای بخشی از کسانی که حق رأیی هم در انتخاب او نداشتند، وعده‌هایی به همراه داشت؛ خارجی‌ها، اهالی و مقامات کشورهای دیگر شامل متحدان، دوستان، رقبا، دشمنان و تأثیرپذیران از سیاست‌ها و تصمیمات ایالات متحده آمریکا. به طور مشخص در چند زمینه بایدن با یک تصمیم دوگزینه‌ای آشکار روبه‌روست؛ یعنی در عرصه‌هایی که دولت ترامپ با کنار گذاشتن رویکرد چندجانبه‌گرایانه از توافق بین‌المللی خارج شد و حالا بایدن باید تصمیم بگیرد که به توافق برگردد یا نه؛ مشخصاً، توافق زیست‌محیطی پاریس و توافق هسته‌ای ایران.

این را همه می‌دانند؛ شامل مقامات کشورهای امضانکننده برجام و نیز کشورهایی که از آن تأثیر می‌پذیرند و به همین مناسبت همه مشغول آماده‌سازی و زمینه‌چینی و نیز تلاش برای تأثیرگذاری بوده‌اند؛ از کشورهایی که در حال آماده‌شدن برای فرارگرفتن دوباره در کنار آمریکا هستند تا آنهایی که سعی دارند مانع از چرخش بایدن از وعده‌هایش شوند تا آنهایی که برعکس در تلاش هستند نگذارند بعد از چهار سال تلاش ترامپ، بایدن راه اوپاما را دوباره دنبال کند. در این میان، بسیاری از تلاش‌ها در قالب درخواست‌ها و پیشنهادهایی برای «روز اول» بایدن بوده‌اند؛ از آنهایی که خواستار تشدید تحریم و برخورد با ایران از روز اول بوده‌اند و البته صدایشان اغلب از کمپ مخالفان بایدن می‌آید تا آنهایی که از او خواسته‌اند همان روز اول بازگشت به برجام را اعلام و تعامل با ایران را کلید بزنند. برخی حامیان رویکرد اول معتقدند حالا که ترامپ تصمیم به برخورد با ایران گرفته و تحریم‌ها را اعمال کرده است، دولت بایدن باید از فرصت استفاده کند و امتیازات تازه‌ای در این زمینه در ازای رفع تحریم بگیرد؛ اما در طرف مقابل این اعتقاد وجود دارد که تنش در این روابط به حدی رسیده است که معلوم نیست تحمل چنین رویکردی وجود داشته باشد و عدم شتاب در رفع تنش‌ها ممکن است کار را به جاهای باریک و پرهزینه‌ای بکشاند که معلوم نیست بازگشت از آنها تا چه حد ممکن باشد. در آستانه این «روز اول» پرحاشیه که امشب از راه می‌رسد، مروری کرده‌ایم

دیپلماسی

طرف‌های متن و حاشیه توافق هسته‌ای ایران در آستانه تغییر دولت آمریکاچه موضعی دارند؟

بازیگران برجام، پشت خط شروع

بر مواضع، تلاش‌ها و موضع‌گیری‌های این بازیکنان، پیش از سوت شروع بازی.

ایالات متحده: پمپئو تا آخرین لحظه

تیم ترامپ کم‌وبیش در همه زمینه‌ها در یکی، دو ماه اخیر تلاش خود را کرده است تا حالا که چهار سال بعد را خارج از کاخ سفید می‌گذراند، تا جایی که ممکن است، سیاست‌ها و تصمیمات مطلوب خود را اعلام و اجرا کند، تأثیرگذاری آنها را طولانی‌مدت‌تر کند و کار تغییر مسیر در رابطه با آنها را برای دولت بایدن سخت‌تر کند. در حوزه ایران، مایک پمپئو، وزیر خارجه و استیو منوچین، وزیر خزانه‌داری، متولی این مسئله شدند؛ اما کمتر از ۲۴ ساعت مانده به پایان دوران صدارت این دو، به نظر می‌رسد هیچ تأثیری از ساز و کار هیچ‌کدام برنخاسته و در یکی، دو ماه آخر صرفاً شاهد اجرای دوباره بهترین قطعات این دو بوده‌ایم. منوچین چند نوبت دیگر تحریم‌های جدیدی را اعلام کرده، اما به اعتقاد بسیاری، تحریم‌های ایالات متحده مدت‌ها پیش به حداکثر تأثیرگذاری کلی خود رسیده است و تحریم‌های جدید، تأثیر ناچیزی می‌گذارند. از زویه اقدامات دولت بایدن نیز می‌توان گفت اگر بنا باشد بایدن تحریم‌های اساسی بانکی و معاملاتی علیه ایران را لغو کند، این تحریم‌های افزوده تأثیری در این زمینه نخواهند داشت. پمپئو نیز در هفته‌های اخیر، آخرین شانس‌های خود را برای اقناع متحدان آمریکا علیه ایران ازمود. او بار هم دیگر اعلام کرد القاعده در ایران پایگاه دارد، ولی باز هم اسناد و شواهدی ارائه نشدن تا بسیاری در آمریکا نیز این خواهد بود. نشستی که باز در همین فاصله بین وزرای خارجه ایران و کشورهای امضانکننده برجام برگزار شد نیز با ریاست او تأکیدی بر همین موضع قلمداد شد که اروپا منتظر است تا با بازگشت آمریکا، میز گفت‌وگوهای برجاسی دوباره با حضور مقامات ارشد و در مسیر توافق‌شده قبلی احیا شود.

البته سه کشور اروپایی امضانکننده برجام که در کنار اتحادیه اروپا در بحث‌های برجاسی سهیم می‌شوند، لزوماً رویکردهای یکسانی ندارند؛ اما شواهد حاکی است هر سه کم‌وبیش در حال بازگشت به پست‌های سابق خود در این مذاکرات هستند. آلمان که مدعی رهبری اروپاست، رویکردی کم‌وبیش هم‌سنگ مواضع اتحادیه در این زمینه داشته است و وضعیت سیاست داخلی این کشور نیز نشان می‌دهد اگر آلمان به موضع بورل نزدیک‌تر نشود، از آن دورتر نخواهد شد. بریتانیا، در این فاصله از اتحادیه اروپا رسماً جدا شده است. بریتانیا نیز البته تقابل‌های خود با ایران را همچنان دارد اما به نظر نمی‌رسد این تقابل تغییراتی که در این مدت رخ داده است، به اندازه‌ای باشد که وزیر خارجه بوریس جانسون، خیلی متفاوت با دوران وزارت خارجه بوریس جانسون و پیش از او در قبال برجام رفتار کند. فرانسه نیز اخیراً با مواضع وزیر خارجه‌اش، ژان لودریان، نوستالژی دوران مذاکرات برجام را زنده کرد. اگر در دوران ترامپ برای مدتی به نظر می‌رسد امانوئل مکرون با تماس‌های مکرر با روحانی و گفت‌وگوها با ترامپ، به دنبال پیداکردن نقطه مشترکی برای توقف روند تشدید تنش‌هاست، موضع‌گیری‌های اخیر لودریان درباره ایران و لزوم گسترش بحث‌ها در مقابله با سیاست‌های ایران نشان داد که در دوران ریاست‌جمهوری بایدن، همان دوران اوپاما، فرانسه نقش دردرساز اصلی در مذاکرات را ایفا خواهد کرد و صدای گاه‌وبیگاه ساز مخالف همچنان از پاریس به گوش خواهد رسید. هرچند برایند نتیجه مذاکرات قبلی و اصرارهای مکرون برای پیشگیری از بحران در چهارسال گذشته نشان می‌دهد این‌بار هم سروصداهای فرانسوی‌ها مانع از به نتیجه رسیدن چیزی نخواهد شد.

روسه و چین، از شرق تا شرق

دو کشور شرقی امضانکننده برجام در تمام دوران چهارساله جالش‌آفرینی رئیس‌جمهور پرحاشیه آمریکا، تصمیمات آمریکا را در این زمینه نادرست و مشکل‌آفرین خواندند، از موضع ایران کم‌وبیش دفاع کردند و بر اهمیت تلاش برای حفظ توافق تأکید. نکته قابل‌توجه درباره روزهای پس از شکست ترامپ در انتخابات، ادامه تأکید دو پایتخت شرقی بر مواضع خود در حمایت از برجام است. هم مقامات وزارت خارجه روسیه و هم چین، چندین‌بار در همین فاصله تأکید کرده‌اند که با بحث‌های مربوط به پیش‌شرط‌های بازگشت آمریکا به برجام از اساس مخالف هستند و خواستار این هستند که دولت جدید، بلافاصله و بدون پیش‌شرط به برجام برگردد و بحث‌ها را دور میزی که از قبل و طبق توافق هسته‌ای چیده شده، دوباره پی بگیرد.

اسرائیل ودوستان، یاد زخم کهنه

تل‌آویو در چهار سال گذشته با به عبارت دقیق‌تر در سال گذشته به لطف دولت ترامپ، دوستان جدیدی

در منطقه پیدا کرده است اما با یک‌دوره‌ای شدن رئیس‌جمهور جمهوری خواه، مهم‌ترین دوستش را از دست داده و به‌طور بالقوه همه دستاوردهای چهار سال گذشته‌اش در منطقه را در معرض خطر می‌بیند. نتانیاهو البته با انتخابات جدیدی که پیش‌روست، جایگاه خود را در معرض خطر می‌بیند اما او دیگر به فروپاشی ائتلاف، انتخابات دوباره و پیروزی دوباره عادت کرده است و دیگر کمتر کسی حاضر خواهد بود روی باخت او شرط ببندد، به‌رحال، اگر ایران بتواند مسیر دوران اوپاما را با بایدن هم طی کند، علاوه‌بر اینکه می‌تواند در مسیر جبران خسارت قرار گیرد و دوباره پشتوانه اقتصادی خود را پیدا کند، بدون حضور و فشار ترامپ بر تهران و نیز بدون حمایت ترامپ از هر پایتختی که در مقابل تهران قرار بگیرد، کشورهای منطقه نیز ممکن است مجاب به حل اختلافات با ایران شوند و این در جهت عکس عادی‌سازی‌های ماه‌های اخیر بین دول عربی همراه عربستان سعودی با اسرائیل خواهد بود.

از همین‌رو اسرائیل تلاش خود را برای پیشگیری که از تکرار قسمت قبل دموکرات‌ها با ایران، تا حد اقدام به ترور یک مقام ارشد در ایران و نیز اتهام همکاری با تروریست‌های القاعده به تهران پیش رفت. اقدامات نظامی در حوالی سوریه نیز که کم‌کم برای اسرائیل روزمره شده‌اند، این کاری بوده که در شرایط هم‌زمانی با مواجهه با بحران جهانی کرونا و نیز تلاطم‌های سیاسی حاصل از برهم‌خوردن ائتلاف حاکم، از اسرائیل برمی‌آمده است. اما فعلاً به نظر می‌رسد این اقدامات، تأثیر چندانی روی مواضع و رویکردهای دولت بایدن نداشته است. برعکس، ممکن است مانند دوران اوپاما، سرمایه‌گذاری سسنگین نتانیاهو روی رقبا دموکرات‌ها با پیروزی دموکرات‌ها در واشنگتن، به ضرر او نیز تمام شود و آمریکا بار دیگر در این زمینه با فاصله‌گرفتن از خواست‌های اسرائیل راه خود را برود.

کشورهای عربی منطقه که دست‌کم در مقطعی در دوران ترامپ، تقابل با ایران را جدی‌تر گرفته بودند، البته حتی به میزان اثرگذاری اسرائیل در واشنگتن نزدیک هم نیستند و از طرف دیگر به‌هیچ‌وجه در موقعیتی نیستند که همانند اسرائیل شاخ‌وشانه‌های امنیتی و نظامی برای ایران بکشند؛ اما آنها نیز سعی کرده‌اند به واشنگتن پیام دهند که این بار توجه بیشتری بهغدغه‌های آنها اروپایی‌ها برای پایان دوران ترامپ را بیش از پیش آشکار کرده‌اند. او در چند نوبت تأکید کرده است که به دنبال بازگشت آمریکا به برجام و حفظ توافق هسته‌ای با ایران خواهد بود. نشستی که باز در همین فاصله بین وزرای خارجه ایران و کشورهای امضانکننده برجام برگزار شد

ایران: علامت سؤال اصلی

شاید در نگاه اول به نظر بسیاری عکس این موضوع صحت داشته باشد؛ اما واقعیت این است که در سرنوشت آینده برجام، شاید بیش از هرکدام از طرف‌های دیگر، این ایران است که بیشترین تنوع احتمالات و بیشترین تأثیرگذاری روی خروجی‌های ممکن را بسا این احتمالات دارد. چنان‌که این مرور نشان داد، اوضاع دیگر بازیگران برجام و حواشی برجام کم‌وبیش شبیه به همان وضعیتی است که در زمان امضای توافق هسته‌ای با ایران بود؛ اما دولت روحانی که آن زمان در اوج محبوبیت اجتماعی و با مجوزهایی که به لطف پیروزی انتخاباتی تازه‌اش گرفته بود، با قدرت پای میز مذاکرات حاضر می‌شد،

حالا دولتی است که به لحاظ پایگاه اجتماعی در وضعیتی بحرانی است و از سوی دیگر، نه در ابتدا بلکه در روزهای پایانی خود به سر می‌برد، در شرایطی که تقریباً این‌اطمینان وجود دارد که دولت آینده از پایگاه مخالفان فعلی روحانی، یعنی جناح اصولگرا سر برخواهد آورد و هم‌زمان همین روزهای پایانی این دولت نیز با حضور مجلسی طی می‌شود که در تقابل با مخالفت با روحانی، مرزی را عبورنکرده نگذاشته است. مجلس شورای اسلامی به‌تازگی مصوبه‌ای را در ظرف دولت گذاشت که به‌صراحت مقامات این دولت، شامل شخصیت معتدلی مثل علی‌اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی، برخلاف ترجیح این دولت بود؛ اما برخی معتقدند این مصوبه امتیازی در دست دولت حین مذاکره خواهد شد. این وضعیت سؤال‌هایی ایجاد می‌کند که پاسخ همه آنها برای به‌نتیجه‌رسیدن هرگونه اقدام جدید در این زمینه لازم است. آیا اساساً از بهمن تا خرداد، دولت روحانی فرصت کافی برای حل‌وفصل چالش‌ها با دولت جدید آمریکا را خواهد داشت؟ آیا اجازه این کار را خواهد داشت؟ آیا واقعاً مصوبه مجلس اهرمی در دست محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران خواهد شد یا بندی بر دستانش؟ آیا مجلس اجازه پیشبرد کار و بررسی گزینه‌ها را به دولت خواهد داد یا با‌گام‌هایی دیگر ماجرا را پیچیده‌تر خواهد کرد؟ آیا اتفاقات دیگری خارج از حیطه برجام، مثل حکم‌زدانی که به‌تازگی برای یک ایرانی-آمریکایی دیگر در تهران صادر شده، بازی تعامل را از اساس تغییر می‌دهند؟ آیا اصولگرایان و مخالفان دیپلماسی درحالی‌که تمام دستاوردهای دولت روحانی نفس‌های آخرشان را می‌کشند و می‌توانند ادعا کنند شواهد درخورتوجهی علیه رویکرد تعامل با جهان به سبک ظریف به دست آورده‌اند، تماشاگر احیای مهم‌ترین پروژه ظریف خواهند شد یا از اهرم‌هایی که در ساختار سیاسی ایران در اختیار دارند، استفاده می‌کنند تا این چند ماه هم «به خیر بگذرد»؟

نگاه‌های جهانیان در هفته‌های اخیر مدام به واشنگتن بوده است و تا چند هفته آینده هم احتمالاً خواهد بود؛ اما به نظر می‌رسد از فردا، دست‌کم آنهایی که وضعیت توافق هسته‌ای ایران، جایگاه ایران در منطقه و سرنوشت خاورمیانه را دنبال می‌کنند، باید تحولات تهران را با دقت بیشتری دنبال کنند.

ادامه از صفحه اول

اهمیت آرایش مناسب جامعه، دولت و اقتصاد

داشتن آرایش مناسب وضعیت ما را در عرصه بین‌المللی بهبود می‌بخشد. وقت آن است که به جامعه بیندیشیم. وقت آن است که به آرایش مناسب بین سه عرصه بیندیشیم و امید بنشانیم. وقت آن است که خلافتانه ارزش‌های جمعی را نجات دهیم و شهروندی را تحکیم کنیم. اکنون زمان عمل به مسئولیت‌های اجتماعی است

«استادیار جامعه‌شناسی دانشگاه خوارزمی

چرا عربستان یک میلیون بشکه کاهش می‌دهد؟

بازی قیمت مشخص‌ترین تأثیری که بر کشورهای تولیدکننده نفت داشت، قطع امید از تدبیر سعودی و تمایل‌شدن به مدیریت روسیه بود. کشورهای تولیدکننده نفت که پیش از تدبیری در بازار نفت برای حفظ اقتصاد در حال فروپاشی و کشورهای بحران‌زده‌شان نیاز داشتند، تنها چیزی که دریافت کردند، همان روش همیشگی قدرمابانه افزایش تولید تا شکستن استخوان دیگران بود.

منفی شدن قیمت در بازار آمریکا، اولتیماتوم به عربستان و کاهش داوطلبانه میلیون‌ها تولید، همه از عواقب بازی قیمت بود؛ اما دیگر جایگاه عربستان در اوپک از دست رفته بود و افزایش بی‌کاری و سقوط اقتصاد در آمریکا تکیه‌گاه و متحده طرازاول آنها را در خطر عدم انتخاب مجدد قرار داد.

دست‌و‌پازدن سیاسی در سال آخر برای جمهوری‌خواهان نتیجه به‌همراه نداشت و حتی عقب‌نشینی از سیاست‌های چارساله نیز نتوانست کشتی در حال غرق‌شدن آنها را نجات دهد؛ اما دموکرات‌ها با پیروزی در انتخابات، بن‌سلمان را در چالش سختی قرار دادند. میلیارد‌ها دلار خرج‌شده بدون هیچ حاصل مشخصی، اعتبار ازندست‌رفته در اوپک، شکاف ایجادشده در اتحادیه عرب و حالا فروریختن دیواری که به پشتوانه آن تمام این بلندپروازی‌ها انجام شده بود، وضع سیاسی را در عربستان در وضعیت قرمز قرار داد.بن‌سلمان پیش از آنکه پای بایدن به کاخ سفید باز شود، دست به دو عقب‌نشینی مشخص زد؛ اول روابط را با قطر به حالت گذشته بازگرداند و دست دومی به‌سوی دوحه دراز کرد که البته دوحه با درایت کامل این دست را فرسرد، ولسی اعلام کرد که در روابط با ایران متأثر از ریاض نیست و دوم داوطلبانه بنا زد یک میلیون بشکه دیگر از تولید خود کم کند تا شاید با نشان‌دادن حسن نیت، احترام خود را در بازاری که به‌زودی باید موج ورود ایران به بازار را تحمل کند، باز یابد. این روزها با شروع فرایند واکنسیانوس در جهان، بازگشت تقاضا، روی‌کارآمدن بایدن و بازگشت احتمالی به برجام ورق سیاسی را احتمالاً علیه بن‌سلمان در ریاض برمی‌گرداند، مگر اینکه تهران به هر دلیلی پنجه سیاسی بازشده را ندید بگیرد و با فرصت‌سوزی به مخالفانش این مهلت را بدهد که مذاکره و عادی‌سازی روابط را با ایران محال جلوه دهند.

خبر

از محل بول‌های بلوکه‌شده ایران

مذاکره کره جنوبی برای پرداخت بدهی ایران به سازمان ملل

● **ایسنا:** کره جنوبی درحال مذاکره برای پرداخت بدهی ایران به سازمان ملل از محل بول‌های بلوکه شده است. یک مقام ارشد کره جنوبی اعلام کرد که ایران از این کشور خواسته تا بدهی معوقه خود به سازمان ملل را از بول‌های بلوکه‌شده جمهوری اسلامی در کره جنوبی پرداخت کند. به گزارش پایگاه خبری KBS، یک مقام ارشد وزارت خارجه کره جنوبی ضمن تأیید اینکه ایران چنین درخواستی را مطرح کرده است، مدعی شد که این وزارتخانه درحال بحث درخصوص این پیشنهاد با دیگر وزرا و سازمان‌های کره جنوبی و همچنین سازمان ملل است تا عملی‌بودن درخواست ایران را بررسی کند. سعید خطیب‌زاده، سخنگوی وزارت خارجه کشورمان روز گذشته در پاسخ به پرسش خبرنگاران درخصوص انتشار خبری در ارتباط با پرداخت حق عضویت جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد اظهار کرد: جمهوری اسلامی ایران در سال‌های اخیر باوجود محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های یکجانبه ایالات متحده، همواره با استفاده از معدود کانال‌های انتقال مالی، حق عضویت خود به سازمان ملل را پرداخته و در سال‌جاری نیز با توجه به مسدودشدن کانال‌های انتقال منابع مالی توسط آمریکا، از مدت‌ها پیش با خزانه‌داری سازمان ملل در مورد معرفی یک کانال امن توسط سازمان مذکور درحال مذاکره بوده است. سخنگوی وزارت امور خارجه افزود: آخرین پیشنهاد کشورمان در این خصوص تأیید این بدهی از طریق استفاده از منابع مسدودشده در کره جنوبی توسط سازمان ملل با مجوز بانک مرکزی بوده است که توسط دبیرخانه سازمان ملل در حال مذاکره و هماهنگی‌های لازم است. خطیب‌زاده در ادامه اظهار کرد: جمهوری اسلامی ایران اصرار دارد که به خاطر تعдіات قبلی آمریکا به دارایی‌های بین‌المللی ایران، سازمان ملل برای انتقال حق عضویت کشورمان از طریق «بانک واسطه» آمریکایی استفاده نکرده یا این سازمان امنیت مسیر انتقال را تضمین کند.

چشم‌ها به تو دوخته می‌شود!

۳ بهمن ۱۳۹۹ | ساعت ۱۶ الی ۱۹:۳۰
مرکز خرید مدرن الهیه – طبقه اول – واحد ۲۷
۰۲۱-۷۸۳۸۹

مراسم افتتاحیه برند گرادپرو

GRAD PRO
MADE TO MEASURE